

Turistička zajednica
DonjiMiholjac

Povijesna udruga
Mailath

Župa Sv. Mihaela Arkandela
Donji Miholjac

PRANDAU FESTIVAL

Orguljaške i komorne glazbe

DONJI MIHOLJAC
lipanj - rujan 2020.

Dvorac Mailath - Crkva Sv. Mihaela

Ciljevi festivala

- Revitalizacija kulturne baštine i stvaranje novih kulturnih sadržaja kroz promociju vrijednih crkvenih orgulja i vrhunskog koncertnog prostora dvorca Mailath.
- Podizanje svijesti lokalnog stanovništva o kulturnoj ostavštini obitelji Prandau te omogućavanje sudjelovanje građana u vrhunskim glazbenim koncertima dovođenjem eminentnih glazbenih majstora.
- Motiviranje učenika glazbene škole kao i ostalih glazbenika za sudjelovanje na koncertima klasične glazbe te stvaranje poticajnog okruženja za stvaralaštvo i muziciranje
- Pozicioniranje Grada Donjeg Miholjca na kulturnoj karti Republike Hrvatske kroz stvaranje kulturnog identiteta društvene zajednice temeljenog na uključivanju svih segmenata društva od ekonomskih, obrazovnih, vjerskih i socijalnih dionika u svrhu jačanja društvene kohezije i širenja optimizma te kreiranje nove perspektive.
- Organiziranjem novih kulturnih događanja temeljenih na tradiciji i kulturnoj baštini razvijati nove potencijale za razvoj turističke ponude i privlačenje novih

Programska orijentacija festivala

Prandau Festivala programski je usmjeren na promoviranje orguljaške i komorne glazbe, revitalizacijom bogatog kulturnog nasljeđa i glazbene tradicije obitelji Hileprand-Prandau a posebice jednog od članova obitelji Karla baruna Prandau. Karlo barun Prandau kao glazbenik i kompozitor bio je mecena glazbene umjetnosti, kulturnog života, obrazovnog i vjerskog života ne samo na području Donjeg Miholjca nego i cijele Slavonije čiju ostavštinu baštinimo u vidu vrlo vrijednih orgulja koje se nalaze u crkvi sv. Mihaela arkandela, glazbene škole u Donjem Miholjcu osnovane 1734. godine također na inicijativu Karla Prandau te izuzetno vrijednog i akustičnog prostora velike dvorane dvorca Mailath u kojoj su se svojevremeno održavali koncerti komornih sastava i razni balovi.

**Dvorac
Mailath**

**20. lipanj
20:00 sati**

Krešimir Bedek (Zagreb, 1981.) diplomirao je gitaru u klasi Darka Petrinjaka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Postdiplomski studij završio je u Nizozemskoj u klasi Zorana Dukića na Kraljevskom konzervatoriju u Den Haagu. Docent je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Nastupao je u Hrvatskoj, Nizozemskoj, Belgiji, Njemačkoj, Španjolskoj, Portugalu, Izraelu, Estoniji i Rusiji, svirajući solistički, uz orkestre i u različitim komornim sastavima.

Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja u Hrvatskoj i u inozemstvu. Na 42. tribini mladih umjetnika Darko Lukić osvojio je glavnu nagradu te nagradu Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog, a zaposlen kao asistent na Muzičkoj akademiji u Zagrebu primio je Godišnju nagradu Društva sveučilišnih nastavnika i drugih znanstvenika u Zagrebu za 2010. godinu.

Dvostruki je laureat prestižnog međunarodnog natjecanja Printemps de la guitarre (Charleroi, Belgija, 2006. i 2008.) i pobjednik je međunarodnih gitarističkih natjecanja Guitar and Chamber Music Festival Zwolle i Scharpach gitaar concurs (oboje Nizozemska 2006.), Guitarmania (Almada, Portugal, 2007.) te Certamen Internacional de Guitarra de Barcelona 'Miguel Llobet' (2008.).

**Dvorac
Mailath**

**27. lipanj
20:00 sati**

Gudački kvartet Rucner utemeljili su 1998.

godine bračni par Snježana i Dragan Rucner (do tada dugogodišnji članovi Gudačkog kvarteta Klima). Nastavljajući tradiciju komornog muziciranja njegovanjem klasičnog i suvremenog repertoara kao i izvođenjem djela suvremenih hrvatskih autora, Gudački kvartet Rucner čini i repertoarni iskorak prema glazbi drugih žanrova, o čemu svjedoči i njihova nadasve uspješna suradnja s američkim bandoneonistom Peterom Soaveom. Tijekom svog umjetničkog djelovanja posebnu pozornost obraća na Ciklus koncerata komorne glazbe pod nazivom „ČETIRI GODIŠNJA DOBA“ koji su započeli 2003. godine. Radi se o četiri koncerta kroz kalendarsku godinu, koji se zovu PROLJEĆE, LJETO, JESEN, ZIMA. Održavaju se u Zagrebu, a repriziraju u manjim mjestima Hrvatske. Na svakom koncertu Kvarteta gostuju jedan ili više priznatih i poznatih glazbenika iz Hrvatske i inozemstva. Također, na svakom koncertu se na inicijativu bračnog para Rucner, osnivača Kvarteta, praižvede jedno ili više suvremenih djela hrvatskih i inozemnih skladatelja. Riječ je o jedinom takvom projektu u RH. Projekt su od prvog dana podržali Ministarstvo kulture Republike Hrvatske i Ured za kulturu Grada Zagreba. Do sada je Kvartet Rucner praižveo više od 100 skladbi hrvatskih i stranih autora.

Za svoj dosadašnji rad osvojili su dvije prestižne nagrade: diplomu Milka Trnina Hrvatskog društva glazbenih umjetnika i nagradu Vatroslav Lisinski, koju dodjeljuje Hrvatsko društvo skladatelja za hrvatskom glazbenom stvaralaštvu.

doprinos

Kroz protekle godine

Kvartet je u ciklusu koncerata komorne glazbe, pod nazivom „ČETIRI GODIŠNJA DOBA“ ugostio više od 250 glazbenika i praižveo više od 100 skladbi. Uvijek promovira hrvatske skladatelje na svojim mnogobrojnim gostovanjima u Hrvatskoj i inozemstvu (Italija, Francuska, Poljska, Austrija, Švicarska, Australija, Španjolska, Grčka, Njemačka, Litva, Slovenija, Bosna i Hercegovina, Srbija, Egipat, Izrael, Kina). Kroz sve godine svoga djelovanja Kvartet podržava mlade talentirane glazbenike, omogućujući im nastupe na svojim koncertima. Humanitarni program

Od samog osnutka Kvarteta jedna od stalnih aktivnosti je humanitarni program „Mala kap u slapu...”

Ansambl Camerata Garestin okuplja vodeće hrvatske vokalne i instrumentalne interprete glazbe 17. i 18. stoljeća. Osnovan je 2008. godine na poticaj varaždinskog violončelista Krešimira Lazara, uz suosnivače sopranisticu Ivanu Lazar, flautista Danija Bošnjaka te čembalista i orguljaša Krešimira Hasa. Sastavljen je od glazbenika čija bogata iskustva već dulje vrijeme doprinose kulturnom i umjetničkom životu Republike Hrvatske. Taj doprinos članova ansambla već je više puta i prepoznat od strane Ministarstva kulture Republike Hrvatske, koje u prepoznatljivoj mjeri i podupire rad ansambla. Camerata Garestin već je popraćena veoma pohvalnim recenzijama, primjerice na centralnom hrvatskom festivalu barokne glazbe Varaždinske barokne večeri. Ansambl je gostovao i na prestižnom međunarodnom festivalu barokne glazbe SEVIQC Brežice, te na Festivalu hrvatske glazbe u Beču, tom prigodom nastupajući u glasovitoj Hofburgkapelle. Camerata Garestin je vjerojatno i prvi hrvatski ansambl za staru glazbu profesionalno angažiran u Kraljevini Nizozemskoj (Voorshoten, den Haag, 2014.), a gostovao je i u Švedskoj, Slovačkoj, Njemačkoj, Austriji te Bosni i Hercegovini. Članovi ansambla muziciraju na replikama baroknih instrumenata. Svojim nazivom ansambl njeguje i hrvatsku povijesnu baštinu prikazujući srednjovjekovno ima grada Varaždina – Garestin, te je osobito vezan uz međunarodni festival Varaždinske barokne večeri redovito nastupajući na istom od svog osnutka. Programska smjernica ansambla teži prikazu tematskih koncertnih projekata, prikazujući tako vrhunska djela europskih i hrvatskih majstora visoke renesanse, galantnog stila, rokokoa te glazbu ranijeg klasičnog stila. Uz osobitu pažnju ansambl njeguje upravo hrvatsku glazbenu baštinu s naglaskom na djelima Ivana Marka Lukačića, Vinka Jelića, Gabriela Pulitija, Tomasa Cecchinija te Ivana Šibenčanina. Ansambl je u sklopu 47. Varaždinskih baroknih nagrađen nagradom Jurica Murai. 2018. godine ansambl je, sa solističkom ulogom Ivane Lazar, snimio i tonski zapis *Vulnerasti cor meum* sa djelima hrvatskih ranobaroknih majstora.

**Crkva
Sv. Mihaela
Arkandela**

**20. rujan
20:00 sati**

Edmund Andler - Borić

rođen je i odrastao u Zadru, a živi i djeluje u Zagrebu. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je klavir u klasi prof. Ide Gamulin, orgulje u klasi prof. Ljerke Očić, a magisterij orgulja u klasi prof. Maria Penzara.

Orguljašku interpretaciju usavršavao je u majstorskim klasama Jaroslava Tume, Pietera van Dijka i Daniela Rotha.

Godine 1999. odnio je apsolutnu pobjedu na II. hrvatskom natjecanju orguljaša Franjo Dugan. Ističe se izvedbama virtuosnih skladbi iz razdoblja romantizma i suvremene glazbe. Osobito je aktivan kao koncertant te je s održanih nekoliko stotina koncerata po Europi, Južnoafričkoj Republici, Izraelu, SAD-u, Siriji, Bjelorusiji, Ukrajini i Rusiji najistaknutiji mladi umjetnik orguljaš.

Godine 2010. dobitnik je nagrade Franjo Dugan za poseban doprinos očuvanju i promociji orguljaške baštine.

Osim što je gostovao na mnogim festivalima, jedan je od pokretača takvih događaja u Hrvatskoj: umjetnički voditelj je Festivala-Orgulje Zagrebačke katedrale, AdventFesta u katedrali, bio je jedanaest godina ravnatelj međunarodnog orguljaškog festivala Ars organi Sisciae u Sisku i tri godine ZRIN festivala. Kao solist uz orgulje surađuje sa Simfonijskim orkestrom HRT-a i dirigentima Nikšom Barezom i Pavlom Dešpaljem, te Simfonijskim orkestrom Mostar.

Izdavačka kuća Croatia Records izdala mu je prvi solistički CD 2009. godine koji je i nagrađen hrvatskom diskografskom nagradom Porin 2010.

2013. godine mu je izašao drugi solistički CD Sisačka orguljaška baština u izdanju Croatiae Records. Krajem 2015. izašao mu je i treći nosač zvuka Orgulje Sisačke biskupije-Sela u izdanju Croatiae Records. U 2016. godini izašao je i četvrti solistički CD pod naslovom Orgulje Sisačke biskupije-Voloder. U 2018. godini u izdanju Cantusa izašao je CD „Cantus Miroslava Miletića“ s orguljskim djelima tog uvaženog hrvatskog skladatelja.

Godine 2015. dobitnik je diplome Milka Trnina HDGU-a za 2014. za promicanje orguljaške umjetnosti.

U 2019. mu je izašao šesti solistički CD pod naslovom Orguljske toccate iz Zagrebačke katedrale u izdanju Croatiae Records.

Crkva
Sv. Mihaela
Arkandela

20. rujan
20:00 sati

Goran Končar, jedan od najistaknutijih hrvatskih violinista, studirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod Martina Barića i Josipa Klime, a magistrirao 1978. u razredu Leonida Kogana na Konzervatoriju Čajkovski u Moskvi. Usavršavao se kod Maxa Rostala u Bernu i Henryka Szerynga u Ženevi, te potom kod Yfraha Neamana u Londonu čiji je asistent od 1981.- 83. na Guildhall School of Music.

Od 1988. profesor je na Muzičkoj akademiji sveučilišta u Zagrebu. Drži majstorske tečajeve u Madridu, Berlinu, Torinu, Milanu, Sidneyu, Tokyu, Pekingu, Stellenboschu i drugdje. Godine 2004. pokreće LAUS ljetnu akademiju u Dubrovniku zajedno s najvećim svjetskim violinističkim imenima (Zakhar Bron, Viktor Tretyakov, Dmitry Sitkovetsky, Leonid Sorokow).

Međunarodnu solističku karijeru započeo je 1982. gostujući u većini europskih zemalja, SAD-u, Japanu, Koreji i Izraelu.

Od 1984. do 1994. bio je koncertni majstor Royal Philharmonic Orchestra u Londonu, Simfonijskog orkestra Hrvatske radiotelevizije i Zagrebačke filharmonije. Koncertirao je s uglednim orkestrima i dirigentima diljem svijeta.

Dobitnik je prvih i posebnih nagrada na državnim natjecanjima u zemlji, nagrade Glazbeni život u Moskvi (1980.) za izvedbu Koncerta za violinu i orkestar Dmitrija Šostakoviča, prve nagrade na Međunarodnom natjecanju u Bratislavi (1984.) te drugih visokih priznanja. U popisu nagrada osobito se ističe Nagrada Vladimir Nazor (2006.).

U svojoj solističkoj i pedagoškoj praksi posebno je posvećen interpretacijama djela Johanna Sebastian Bacha (Solo sonate i partite), a zatim repertoaru koji je radio s Maxom Rostalom (W.A.Mozart te francuski repertoar - M. Ravel, C. Debussy i C. Franck), Yfrahom Neamanom (J. S. Bach, M. Bruch, E. Bloch, F. Mendelssohn) te Leonidom Koganom (ruska literatura - P.I.Čajkovski, A. Glazunov, A. Hačaturjan, S. Prokofjev te D. Šostakovič za izvedbu kojega je bio prvi stranac koji je osvojio rusku nagradu).

Posebnu pozornost posvećuje izvedbi klasika 20. stoljeća (B. Bartok, B. Martinu, S. Gubajdulina, A. Nilsson, K. Goldmark) te suvremenim djelima zbog čega mu niz skladatelja posvećuje kompozicije (Boris Papandopulo, Milko Kelemen, Giuseppe Gavazza, D. Holloway, Ivo Malec).

Prvu mu je ploču izdao EMI 1984. u Londonu, a snima za BBC, CBS, France Musique, HRT te druge radijske i televizijske postaje. Croatia Records je objavila jednu od rijetkih integralnih izvedbi solo violinskih sonata Eugène Ysaëya.

Od 1987. do 2012. vodi Zagrebački kvartet te punih četvrt stoljeća svoje umijeće i umjetnost ugrađuje u postojanje ovog najdugovječnijega, ne samo hrvatskog već i europskog komornog sastava. Zagrebački kvartet osnovan je daleke 1919. godine i gotovo čitavo stoljeće temelj je tradiciji komornog muziciranja u Hrvatskoj, a u toj je tradiciji Goran Končar sigurno jedna od stožernih ličnosti. U tom razdoblju održao je preko 2000 koncerata, a pod njegovim vodstvom Zagrebački kvartet preko 1000 koncerata, nastupao je na svim kontinentima u najpoznatijim svjetskim koncertnim dvoranama, te surađivao s velikim brojem hrvatskih i inozemnih solista. Praizveo je većinu djela hrvatskih skladatelja pisanih za gudački kvartet, te objavio 15 nosača zvuka. Ne treba zaboraviti niti za djelatnost Kvarteta rješavanja možda ključnog problema, a to je prostor za rad. Uz pomoć Grada Zagreba 2007. Zagrebački kvartet je dobio i svoj Studio u Ilici 31a. Pod njegovim vodstvom Zagrebački je kvartet izveo sve Šostakovićeve, Beethovenove, Mozartove, Prokofjeve, Janačekove, većinu Haydnovih kvarteta te sve klavirske kvintete.

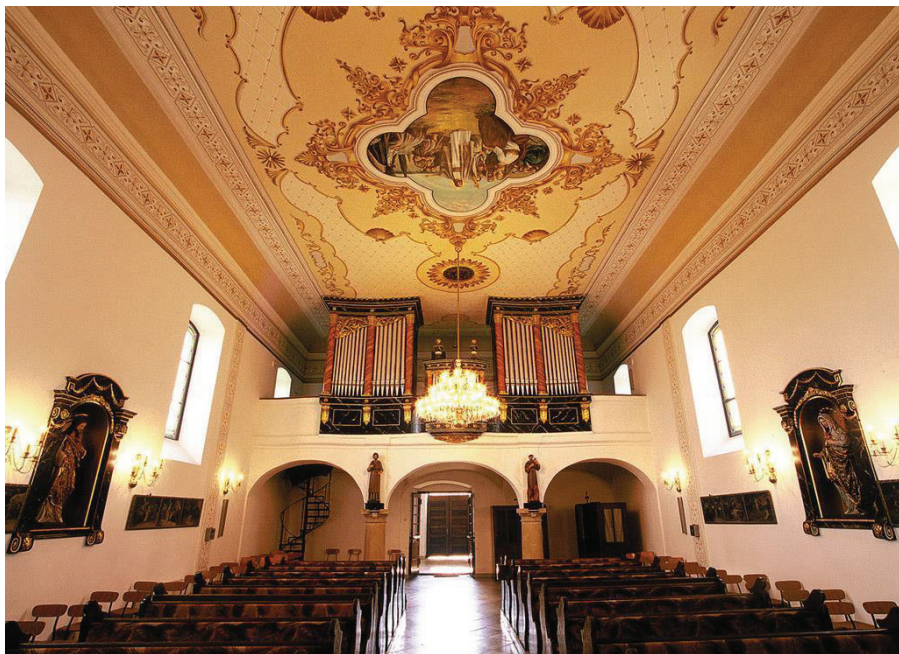
U svom profesionalnom djelovanju posebnu pažnju posvećuje proučavanju zvuka povijesnih instrumenata kao i osvještavanju vrijednosti tonskog drveta iz Hrvatske i Bosne od kojeg su izrađivani najvredniji instrumenti.

U želji da promovira hrvatske graditelja gudačkih instrumenata 2005. inicirao je osnivanje Udruge profesionalnih graditelja i restauratora gudačkih instrumenata Hrvatske. Udruga je okupila graditelje gudačkih instrumenata koji su nastavili tradiciju hrvatskih graditelja Franje Kresnika, Franje Šnajdera, Julija Penzo, Ivana Husa i Rudolfa Slokovića. Osnovana s ciljem promicanja znanja i vještina gradnje i restauracije svih gudačkih instrumenata, promicanja hrvatskih graditelja i restauratora kao i savjetovanja mladih glazbenika u odabiru kvalitetnih gudačkih instrumenata.

HILLEPRAND VON PRANDAU, Karlo (Prandau), skladatelj i pijanist (Osijek, 6. IX. 1792 — Beč, 11. IV. 1865). U Osijeku učio glasovir i glazbenu teoriju u M. Turányija i 1806. završio gimnaziju, a u Požunu nastavio učiti glazbu u H. Kleina i 1812. diplomirao pravo. S majkom 1816–30. upravljao valpovačkim vlastelinstvom; podijelio ga s bratom 1830, a 1848. ustupio mu upravljanje imanjem i dvorcem u Donjem Miholjcu. Njegovim su nastojanjem 1830-ih podignute škole u Podgajcima, Radikovcima, Šljivoševcima i Viljevu, a u crkvi sv. Mihovila Arkandela u Donjem Miholjcu dao je o. 1852. sagraditi orgulje, koje se pripisuju bečkom krugu orguljara i ubrajaju među najvrjednije u Hrvatskoj. Nakon ženidbe 1823. živio je pretežito u Egeru, Pečuhu i Beču, gdje se po ženinoj smrti 1838. nastanio i posvetio glazbi i dobrotvornom

radu. U obiteljskim je dvorcima u Valpovu i Donjem Miholjcu te u Pečuhu i Beču okupljao glazbenike i priređivao koncerte. U Beču je ugled stekao kao pijanist i vrstan improvizator. Novčano je podupirao mlade umjetnike, među ostalim osječkog orguljaša i učitelja Antuna Oberritera, a materijalno i savjetima gradnju instrumenata prethodnika harmonijā, posebice izum fisharmonike A. Häckla. — Skladateljska mu je ostavština (17 izvornih skladba i obradbe) sačuvana u Glazbenoj zbirci obitelji Hilleprand von Prandau i Norman von Ehrenfels u Muzeju Slavonije. Notni rukopisi izvornih skladba, pisanih za instrumentalni trio, jesu: *Ouverture hongroise*, *Polonaise* (in g), *Drey Märsche* (in Es, C, Es), 3 *Polonaises* (in cis, A, D), 8 *Hongroise passionnées*, *Ouverture hongroise* (in F), *Trauer-Fantasie* (in c), *Fantasie über das Duett aus Freischütz*, *Divertissement* (in f), *Serenade* (in As), 3 *Polonaisen* (in d, F, c). Na popisima pak muzikalija koje su za skladateljeva života objavili bečki nakladnici A. Pennauer i A. Diabelli sastavi istovrsnih skladba složeniji su ili veći od navedenih rukopisa posebice *Polonaises* za kvartet (1825), *Polonaise brillant* za violinu i kvartet (1826, 18342), *Divertissement pour piano forte et cor de basset ou violoncelle* op. 10 (1827, 18342), *Ouverture hongroise pour grand orchestre* op. 14 (S. a.). U katalogima su navedene i skladbe za četiri glasa uz pratnju orgulja ili orkestra *Tantum ergo* op. 20, (1821), *Graduale in F Ave Maria* op. 21 (1823), *Offertorium* op. 22 (1824) te *Valses caractéristiques* za violinu i kvartet (1826) kojih u obiteljskoj zbirci nema. Te tiskane skladbe dosad nisu pronađene, kao ni ostala skladateljeva bečka ostavština. Prema F. K. Kuhaču, njegov je Jelačić-Marsch za glasovir (Beč 1848?; Bayerische Staatsbibliothek, München), posvećen banu J. Jelačiću, bio mnogo izvođen. U rana mu djela treba svrstati dvije prigodne popijevke (autografi u zbirci) koje je skladao na vlastite njemačke stihove i rkp. fragment osam Njemačkih plesova. U zbirci je sačuvana i 371 obradba opernih i instrumentalnih djela 113 klasika i romantičara za instrumentalni trio u sastavu violina, viola, glasovir ili violina (viola), fisharmonika, glasovir. — Prema suvremenicima, bio je vrstan pijanist i orguljaš, glazbenik temeljite i svestrane naobrazbe. Budući da većina njegovih djela još nije pronađena, prave skladateljske dosegne nije moguće ocijeniti. Trud pak koji je uložio u obradbe skladava W. A. Mozarta, L. van Beethovena, C. Gounoda, G. Meyerbeera, F. Mendelssohna, L. Spohra, F. Schuberta i dr. potvrđuje njegovu trajnu zaokupljenost glazbom.

Najstariji glazbeni instrument u Donjem Miholjcu su orgulje u Crkvi sv. Mihaela Arkandela.

Današnje orgulje u Crkvi sv. Mihaela Arkandela u Donjem Miholjcu izrađene su oko 1852. godine, imaju 18 registara, dva manuala i jedno pedalo. Pretpostavka je da je orgulje darovao Karlo Prandau 1852. godine.

Prema izjavi umirovljenog i pokojnog župnika Ivana Vajde, orgulje su izrađene u Pečuhu, a nabavio ih je u Beču barun Karlo barun Prandau, ljubitelj glazbe, a dovezene su u Donji Miholjac Dunavom i Dravom. Na unutarnjoj strani kućišta je pečat s natpisom: Bingold Kalman (Koloman) umjetnička radionica orgulja, harmonija i muzičkih instrumenata PECS, Makarn 37 vlastita proizvodnja harmonija, govornih instrumenata i njihova prodavaonica

Ministarstvo kulture Republike Hrvatske, Uprava za zaštitu kulturne baštine rješenjem od 8. studenog 2005. godine proglašava ih kulturnim dobrom i upisuje ih u registar kulturnih dobara Republike Hrvatske – Listu zaštićenih kulturnih dobara. U obrazloženju se navodi da su orgulje veliki instrument s 18 registara, 2 manuala i pedalom djelo anonimnog bečkog graditelja. Prema crkvenim arhivima orgulje su sagrađene oko 1852. godine. Odličnog su zvuka i plemenitih registara. Opseg manuala je C-f3, a pedala C-a. Izrađene su u radionici vrsnog majstora,

posebno s obzirom na krasno oblikovno kućište iz razdoblja kasnog bidermajera. Orgulje idu u red najznačajnijih starijih instrumenata ne samo čitave regije, već i Hrvatske uopće. Na vanjskoj strani kućišta su inicijali darovatelja CBP (Carlus Barun Prandau), miholjačkog vlastelina.

Svirale iz orgulja su 8. lipnja 1918. su rekvirirane preko graditelja orgulja Angstera s kojom tvrtkom je tada sklopljen i ugovor o obnovi orgulja.

Tijekom evidencije orgulja u Hrvatskoj 1971. godine pod vodstvom Ladislava Šabana tom prilikom, zbog tehničkih rješenja, njihove gradnje, smještaja i načina zatvaranja zračnih komora manualnih zračnica kao i načina izrade manubrija, pretpostavljeno je da je orgulje izgradio graditelj Franjo Focht.

Tijekom proteklih godina orgulje su više puta obnavljane. Zadnja obnova započela je 17. studenog 2010. godine od strane orguljara Marka Rastije iz Zagreba kojom prilikom su demontirani dijelovi orgulja: svirale, zračnice, tonske kancele i sviraonik, zamijenjeni dotrajani sitni dijelovi, filcevi i koža, izravnanе metalne svirale, izvršena dezinskecija drvenih dijelova, te zamijenjeni svi dotrajali dijelovi. Kolaudacija obnovljenih orgulja obavljena je u nedjelju 22. rujna 2013. godine. Za vrijeme misnog slavlja koje je predvodio generalni vikar Đakovačko-osječke nadbiskupije Ivan Čurić obavljen je blagoslov novoobnovljenih orgulja na kojima je zasvirao mo. Vinko Sitarić regens chori đakovačke prvostolnice. Domaći župnik Josip Antolović upoznao je prisutne s tijekom restauracije koja je započela još početkom 2009. godine za vrijeme pokojnog župnika Antuna Drenjačevića. Liturgijsko pjevanje tijekom misnog slavlja predvodio je župni mješoviti zbor „Sveta Cecilija“ pod vodstvom s. Nikoline Nikolić i ravnanjem profesorice Silvije Ježić-Knežević uz orguljsku pratnju mo. Vinka Sitarića. Pije koncerta prof. Ermin Armano, pod čijim se tehničkim vodstvom i nadzorom i odvijala obnova orgulja, prisutne je podsjetio na povijest orgulja i upoznao ih sa zvukom i karakteristikama pojedinih registara.

Literatura:

1. Jelica Dimitrijević, Povijest glazbe Grada Donjeg Miholjca, Mit dizajn studio d.o.o., OŠ A. Harambašić, TZG Donji Miholjac, 2010
2. Maroslavac, Stjepan, Donji Miholjac kroz stoljeća, Donji Miholjac: Župa sv. Mihaela arkandela, 2007
3. Stjepan Maroslavac, Kraljica svih glazbala. Đakovo: Đakovačko-osječka nadbiskupija, 2016 4. Ajanović-Malinar, Ivona, Hrvatski leksikografski leksikon, 2002 5. Katalog izložbe Valpovački vlastelini Prandau-Norman, Osijek-Valpovo 2018, MLU, DAOS, Muzej slavonske, Muzej valpovštine
6. Carl Rahl, slika (portret) Karl barun Hillebrand von Prandau 1855. ulje na platnu 62 x 50 cm sign. Nema, MLU-S-26

PRANDAU FESTIVAL

Orguljaške i komorne glazbe

MEDIJSKI POKROVITELJI

DONATORI

